

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 79. Odpusty dla Kościoła w Polsce związane z kultem M. B. Nieustającej Pomocy

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 14/3-4, 293-294

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

5) Textus orationum semper numero singulari proponitur, pro uno nempe defuncto: proinde singulis in casibus, sive quoad genus sive quoad numerum, textus ipse erit aptandus. Ita, ex. gr. verba „famulus tuus” fient, pro opportunitate, „famula tua” vel „famuli tui” vel „famulae tuae”, etc.

6) In orationibus, lineas quae intra parentheses continentur omitti possunt.

25. Apta eaque digna exsequiarum celebratio, sicut, et totum sacerdotis ministerium erga defunctos, considerationem organicam mysterii christiani et pastoralis officii supponit.

Inter alia sacerdotis est:

1) Aegrotis et moribundis adesse, sicut in proprio titulo Ritualis Romani indicatur.

2) Catechesim tradere de significatione mortis christianae.

3) Defuncti familiam blande reficere, in doloris anxietate fovere et, quantum fieri potest, benigne adiuvere atque cum illa celebrationem aptam exsequiarum parare, adhibitis facultatibus in ipso ritu propisitis atque concessis.

4) Liturgiam denique defunctorum cum tota vita liturgica parocchiali et cum ministerio pastoralis apte componere.

5) Tekst oracji zamieszczony jest jest zawsze w liczbie pojedynczej, mianowicie za jednego zmarłego. Stąd w poszczególnych wypadkach trzeba będzie przystosować tekst co do rodzaju lub liczby. Tak np. zamiast słowa „sługa twój” będzie — zależnie od okoliczności: „służebnica twoja”, „słudzy twoi”, „służebnice twoje” itd.

6) W modlitwach można opuszczać te słowa, które są umieszczone w nawiasach.

25. Właściwie i zarazem godne odprawienie pogrzebu, podobnie jak i cała posługa kapłańska względem zmarłych suponują (zakładają) całościowe rozważenie tajemnicy chrześcijańskiej i duszpasterskiego obowiązku.

Do kapłana należy m. in.:

1) Być przy chorych i umierających, jak to jest podkreślone w odnośnym tytule rytuału rzymskiego.

2) nauczać na temat znaczenia chrześcijańskiej śmierci.

3) Pokrzepiać delikatnie rodzinę zmarłego, pocieszać ją w smutku i wedle możliwości dyskretnie wesprzeć, a także razem z nią ustalić odpowiednio samo nabożeństwo pogrzebowe, korzystając z możliwości zaproponowanych i dozwolonych przez sam obrzęd.

4) Wreszcie żałobną liturgię wkomponować odpowiednio w całość życia liturgicznego i pasterskiego posługiwania.

79.

ODPUSTY DLA KOŚCIOŁA W POLSCE ZWIĄZANE Z KULTEM M. B. NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

ŚWIĘTA PENITENCJARIA APOSTOLSKA (SEKCJA ODPUSTÓW)

Ojciec Święty

Arcybiskup Poznański Antoni Baraniak zwraca się z pokorną prośbą, by w myśl Konstytucji Apostolskiej „Indulgentiarum doctrina” z dnia 1 stycznia 1967 r. nr. 14 zatwierdzone zostały odpusty dla wiernych, nawiedzających pobożnie wizerunek Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, udzielone przez Stolicę Reskryptem z dnia 4 lutego 1952 r.

Dnia 14 listopada 1969 r.

Święta Penitencjaria na mocy specjalnej i wyraźnej Powagi Apostolskiej udziela łaskawie następujących odpustów:

- I. Odpustu zupełnego wiernym, którzy po spowiedzi i Komunii św. odmówią w intencji Ojca św. Ojciec nasz i Zdrowaś Maryjo lub inną modlitwę. Odpust ten uzyskuje się w dniu Święta Matki Bożej Nieustającej Pomocy lub w ciągu jednego z siedmiu dni bezpośrednio następujących, jeśli wierni w jakimkolwiek kościele na obszarze Polski nawiedzą Obraz tejże Bogarodzicy Dziewicy i odmówią jakąś modlitwę.
- II. Odpust cząstkowy wiernym, którzy przynajmniej wzbudzą żal za grzechy; odpust ten uzyskuje się w pozostałe dni roku po pobożnym nawiedzeniu tegoż Obrazu i odmówieniu modlitw.

Odpusty przyznane są na stałe bez jakiegokolwiek potrzeby uzyskania innych dokumentów Stolicy Apostolskiej i bez względu na wszelkie przeciwne postanowienia, ale pod warunkiem, że Kardynał Metropolita Prymas Polski wyrazi na to zgodę.

Z polecenia Jego Eminencji

(—) **J. Sessolo, Przewodniczący**

(—) **A. Lovelli, Sekretarz**

Stefan Kardynał Wyszyński
Prymas Polski

Warszawa, dnia 14 lutego 1970 r.
N. 412/70/P

D e k r e t

Na prośbę Arcybiskupa Poznańskiego Święta Penitencjaria Apostolska w dniu 14 listopada 1969 r. zatwierdziła reskrypt z dnia 4 lutego 1952 r. udzielając na stałe odpustów związanych z kultem Matki Bożej Nieustającej Pomocy na całym obszarze Polski, jednakże pod warunkiem uzyskania na to zgody Prymasa Polski.

Niniejszym pismem na większą chwałę Bożą przez Maryję w Polsce, oddanej tejże Bogarodzicy w niewolę, chętnie wyrażamy swą zgodę i polecamy, by reskrypt Apostolski stał się publicznym prawem; z zachowaniem pozostałych przepisów prawa, a szczególnie warunków wskazanych we wspomnianym Dekrecie Stolicy Świętej.

(M. P.)

(—) † **Stefan Kardynał Wyszyński**